

Het Onze Vader leert voorwaardelijke vergeving

Justin Johnson

Nadat ik mijn vriend had gevraagd Mattheüs 6:14-15 en Efeziërs 4:32 te lezen, vroeg ik: “Zie jij enig verschil in deze verzen over vergeving?”

“Matth. 6:14-15: 14 Want indien gij den mensen hun misdaden vergeeft, zo zal uw hemelse Vader ook u vergeven. 15 Maar indien gij den mensen hun misdaden niet vergeeft, zo zal ook uw Vader uw misdaden niet vergeven.

“Ef. 4:32: Maar zijt jegens elkander goedertieren, barmhartig, vergevende elkander, gelijkerwijs ook God in Christus ulieden vergeven heeft.

“Nee”, zei hij, “in beide gevallen zijn we vergeven en wordt ons verteld dat we moeten vergeven”.

“Ja, maar hoe wordt vergeving verleend?”

Vergeving van zonden is een centrale leerstelling in de Bijbel en het Christendom. In het begin van de Bijbel zondigde de eerste mens tegen God. Het einde van de Bijbel beschrijft het laatste oordeel over zondaars. In het midden zoeken mensen vergeving.

Maar hoe ontvangen wij vergeving? Wat zijn de voorwaarden om vergeving te ontvangen? Dit is waar het uiterst belangrijk wordt om de Bijbel recht te snijden.

Vergeving onder de wet met voorwaarden

Vergeving is iets dat alleen God kan geven. Het is niet iets dat we zelf voor onszelf kunnen claimen. Onder de wet schonk God vergeving onder voorwaarden. (dus “voorwaardelijk”).

God kon onrechtvaardige, trouweloze, slechte zondaars niet vergeven. Dit zou onrechtvaardig en onheilig zijn.

Om vergeving te ontvangen moest een Israëliet zijn zonden belijden en doen zoals God hem had opgedragen. Vergeving vereiste priesters, offers en belijden in Leviticus, zie Lev 5:5-6 en Lev 6:7:

“Lev. 5:5-6: 5 Het zal dan geschieden, als hij aan één van die schuldig is, dat hij belijden zal, waarin hij gezondigd heeft;

6 En tot zijn schuldoffer den Heere voor zijn zonde, die hij gezondigd heeft, brengen zal een wijffe van klein vee, een lam of een jonge geit, voor de zonde; zo zal de priester voor hem vanwege zijn zonde verzoening doen.

“Lev. 6:7: Dan zal de priester voor hem verzoening doen voor het aangezicht des Heeren, en het zal hem vergeven worden; over iets van al, wat hij doet, waar hij schuld aan heeft.

Wat als ze het offer niet brachten, of zonder de priester offerden, of hun zonden niet zouden belijden? Antwoord: zij ontvingen dan geen vergeving.

God vereiste een nederig hart, gehoorzaamheid en gebed in 2 Kronieken 7:14 om Israël te vergeven, zie 2 Kronieken 7:14:

“En Mijn volk, over dewelken Mijn Naam genoemd wordt, zich verootmoedigt en bidt, en zij Mijn aangezicht zoeken, en zich bekeren van hun boze wegen; zo zal Ik uit den hemel horen, en hun zonden vergeven, en hun land genezen

Als een man zei dat hij geloof had in God om hem te vergeven, maar zichzelf niet vernederde, bad of zich afkeerde van zijn slechte wegen, dan is zijn geloof tevergeefs.

In Mattheüs 6:14-15 leert Jezus zijn discipelen hoe ze volgens de wet moeten bidden (Mattheüs 5:17).

“Matth. 6:14-15:14 Want indien gij den mensen hun misdaden vergeeft, zo zal uw hemelse Vader ook u vergeven. 15 Maar indien gij den mensen hun misdaden niet vergeeft, zo zal ook uw Vader uw misdaden niet vergeven.

“Matth. 5:17: Meent niet, dat Ik gekomen ben, om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen, om die te ontbinden, maar te vervullen.

In dit populaire gebedspatroon zegt Jezus dat vergeving komt door het vergeven van andere mensen: vergeving was “voorwaardelijk”.

Als ze anderen niet vergeven, zouden ze ook niet vergeven worden. Hun geloof in Jezus voor vergeving zou tevergeefs zijn als ze andere mensen hun overtredingen niet zouden vergeven. Geloof zonder werken is dood onder de wet, zoals een andere apostel van Israël zei, zie Jak. 1:1 en Jak 2:17:

“Jak. 1:1: Jakobus, een dienstknecht van God en van den Heere Jezus Christus; aan de twaalf stammen, die in de verstrooiing zijn: zaligheid.

“Jak. 2:17: Alzo ook het geloof, indien het de werken niet heeft, is bij zichzelf dood.

Vergeving onder genade zonder voorwaarden (onvoorwaardelijk).

Met de bedeling van de genade van God aan de apostel Paulus (zie Ef. 3:1-2) veranderden oude dingen, zie 2 Kor. 5:17:

“Ef. 3:1-2: 1 Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt.

2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u;

“2 Kor. 5:17: Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.

Omdat de betekenis en de reikwijdte van het kruis van Christus geheim werden gehouden, verborgen in een verborgenheid, veranderde de openbaring van die verborgenheid de manier waarop God vergeving schonk.

Vergeving vóór de bedeling van Gods genade was afhankelijk van werk. Het vereiste dat de mens reageerde volgens Gods instructies onder de wet. Vandaag zijn we niet onder de wet, maar onder de genade. Gods vergeving wordt vandaag de dag verleend in overeenstemming met Gods onvoorwaardelijke genade, zie Romeinen 6:14:

“ Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade.

Volgens de verborgenheid van Christus wordt de verlossing door het volbrachte werk van Jezus Christus vrijelijk aangeboden aan allen die geloven, zie Romeinen 3:22-25:

“22 Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid.

23 Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods;

24 En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is;

25 Welken God voorgesteld heeft tot een verzoening, door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden, die te voren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods;

Gratis verlossing omvat gratis vergeving door Gods genade door geloof, zonder enige voorwaarde voor ons om te presteren, zie Ef 1:7 - Ef 2:8-9 en Rom 4:5:

“Ef.1:7: In Welken wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade,

“Ef. 2:8-9: 8 Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; 9 Niet uit de werken, opdat niemand roeme.

“Rom. 4:5: Doch dengene, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die den goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid.

Dit is de verborgenheid van het evangelie van de genade van God voor alle mensen.

Gods gerechtigheid vereist werken om te vergeven. Gods genade vereist werk van Jezus Christus om te vergeven, zie Romeinen 5:8:

Rom. 5:8: Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren.

God heeft onze werken niet nodig om ons vergeving te schenken, noch hebben wij de werken van anderen nodig om vergeving te schenken.

“Ef. 4:32: Maar zijt jegens elkander goedertieren, barmhartig, vergevende elkander, gelijkewijs ook God in Christus ulieden vergeven heeft.

De motivatie om onder genade te vergeven is ter wille van Christus, die stierf en ons vrijelijk vergaf. Deze motivatie is er één van liefde die volledig onvoorwaardelijk is, aangezien het vergeven van anderen geen voorwaarde was voor onze eigen vergeving.

Conclusie

Zowel de wet als de genade bieden vergeving aan en instrueren om te vergeven, maar volgens de wet wordt vergeving voorwaardelijk verleend, eerst anderen vergeven. Volgens genade wordt vergeving vrijelijk ontvangen door geloof in Christus voordat we ook maar iets doen.

Veel mensen zijn ten onrechte afhankelijk van hun eigen nederigheid, hun eigen vergevingsgezindheid of vriendelijkheid jegens anderen om vergeving voor hun eigen zonden te ontvangen. Tegenwoordig is dit een misplaatste hoop en een ijdel geloof dat in het werk van Christus zou moeten liggen en niet in het onze.

De wet eist alleen maar oog om oog, en dat iemand altijd voor vergeving moet betalen. Prijs God, volgens Zijn genade stierf Jezus Christus voor onze zonden, en vergeving wordt nu vrijelijk, uit genade, gegeven, zonder voorwaarden.

Van de vertaler

Op mijn website, zie onder, staan nog twee artikelen (onder artikelen) met betrekking tot het “Onze Vader”:

1)--“Het Onze Vader”. (door Mike Schroeder).

2)—“Het onze Vader dispensationeel (naar de bedelingen) overwogen”. (door Paul M. Sadler).

Het is goed om in herinnering te brengen dat de zogenaamde evangeliën Mattheüs – Markus – Lukas en Johannes behoren bij het Oude Testament TOT het punt in die evangeliën dat Jezus wordt gekruisigd, begraven en weer opstaat op de derde dag. Na dit gebeuren begint het Nieuwe Testament. U zult zich afvragen waarom dat dat zo is, zie het Bijbelse bewijs:

“Hebreeën 9:14-17: 14 Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door den eeuwigen Geest Zichzelven Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken, om den levenden God te dienen? 15 En daarom is Hij de Middelaar des nieuwen testaments, opdat, de dood daartussen gekomen zijnde, tot verzoening der overtredingen, die onder het eerste testament waren, degenen, die geroepen zijn, de belofenis der eeuwige erve ontvangen zouden. 16 Want waar een testament is, daar is het noodzaak, dat de dood des testamentmakers tussen kome; 17 Want een testament is vast in de doden, dewijl het nog geen kracht heeft, wanneer de testamentmaker leeft.

Wij, als leden van het lichaam van Christus, genieten alleen de geestelijke goederen van het Nieuwe Testament, zie:

“Romeinen 15:26-27: 26 Want het heeft dien van Macedonië en Achaje goed gedacht (Christenen) een gemene handreiking () te doen aan de armen onder de heiligen, die te Jeruzalem zijn. 27 Want het heeft hun zo goed gedacht; ook zijn zij hun schuldenaars; **want indien de heidenen hunner geestelijke goederen deelachtig zijn geworden, zo zijn zij ook schuldig hen van lichamelijke goederen te dienen.***

We zijn nu niet meer schuldig om “hun” (de kleine kudde, koninkrijks heiligen) te voorzien van lichamelijke goederen want er is nu geen onderscheid meer tussen Jood en Heiden.

(*)—“een gemene handreiking” betekent: “een bepaalde bijdrage”.

Vertaler: l.h.meyer@ziggo.nl website: www.bedelingdergenade.nl